mo Kä olleks Wäekauba Tö; mo Palwegi on selge. Wata, mo Tunnistusmees on Taewas, kes üllewel körges mulle Tunnistust annab. Mo Söbrad on minno Pilkajad; minno Silm joseb Wet Jummala pole, et ta mo waese Mehhe Asjad selgeks teeks ennese jures; sest need pissut Aastad sawad otsa, ja ma lähhen sedda Teed, mis ma ennam taggasi ei tulle. Mo Waim on ärrarikkutud, mo Päwad on mõdaläinud, mo Mõtted on laiale kistud. Ehk ma ka otaksin weel, siis on Haud ommeti mo kodda, senna saan ma Asset tehha, sepärrast hüan ma Haua Auko ommaks Issaks, ja Ussid ommaks Emmaks ja Ödeks.

§. 366. Pildad, Sua Maalt, hakkas jälle omma endist Könnet räkima (§. 355.), sedda Könnet, et keik se Nist Jjobil selge ta kurja Teggude Palk ja nuhtlus olleks; ta ütles: Wist kustutakse Hölattel nende Wal-

Walgus ärra, ja nende Tulloke ei paista ennam; sel Hölal saab Walgus pimmedaks temma Majas, ja temma Nou jättab tedda mahha —, ja Mörtsukale saab Woimus temma peäle. Surma esimenne Poeg (ehk Haigus) söob temma Lukondid ärra, ja temma Maja peält kistakse ärra sedda, mis peäle ta lodab —. Temma Mällestus saab hukka Ma peält, ja temmal ei olle Nimme Ulitsa peäl; temmal ep olle Poega egga Lapse Last omma Rahwa seas, ja ükski ei jä temmal jälle ta Ellamisse Paika. Nisuggune on selle Järg, kes Köwwerust teeb, ja kes Jummalat ei tunne.

§. 367. Se willets Jjob wastas: kui kaua kurwastate teie mo Hinge, ja röhkute mind mahha omma Sannadega! Teie tete mulle Häbbi jo kümmekorda, ja teie isse ei häbbene koggonist mitte —. Kui ma ka töeste olleksin eksinud, siis jääks mo

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1783, lk. 23